

[Bjørn Westh]

Parlamentet får mulighed for at nedsætte undersøgelsesudvalg, EF-Parlamentet får større indflydelse på udnævnelse af Kommissionen, der bliver regionale udvalg, arbejdsmarkedets parter inddrages, nærhedsprincippet indføres, ombudsmandsinstitutionen indføres. Der sker faktisk noget på demokratiområdet.

Jeg vil gerne gå videre: Offentlighed i forvaltningen, åbne ministerrådsmøder om principielle spørgsmål, så de europæiske borgere kan se, hvordan man diskuterer, hvilke argumenter man bruger.

At sige, at demokratiet er sat i skammekrogen, mener jeg er forkert. Der sker faktisk reelle udvidelser af det demokratiske element.

Jeg mener også, at der sker reelle fremskridt på miljøområdet. Hr. Gade sagde selv under debatten i december måned, at der var reelle fremskridt på miljøområdet. Det synes jeg hr. Gade skulle holde fast i.

(Kort bemærkning).

Grove (KF):

Jeg vil gerne sige til hr. Gade, at hvis der er nogen, der opstiller skræmmebilleder, er det hr. Gade. Han opremsede en række skræmmebilleder. Det største var Jacques Delors, som skulle have udtalt sådan og sådan.

Hvis vi ser tilbage til den tid, da vi begyndte at forhandle denne traktat, ønskede Jacques Delors det hele kørt ind under Kommissionen i én eneste søjle. Så sent som da vi nåede frem til det hollandske formandskab, var man tilbage ved den enstrengede søjle. Hvad skete der? På trods af Jacques Delors, som er embedsmand, og som har sine ønsker, blev der selvfølgelig gennemført en fornuftig traktat med tre søjler, som vi ønskede det fra dansk side. Så det er i allerhøjeste grad et skræmmebillede.

Når Fremskridtspartiet siger, at vi bliver oversvømmet af flygtninge, er det i højeste grad et skræmmebillede. Når nejsigerne siger, at tyske politifolk vil kunne arrestere i Danmark, og at vi skal have et europæisk politi, er det et skræmmebillede, der ikke har rod i virkeligheden. Alle, der kender Traktaten, ved, det er forkert.

Når man siger, at man skal have en stor, fælles Europahær osv., er det et skræmmebillede, man stiller op. Der er ingen realiteter i det. Det er områder, hvor der skal være enstemighed.

Er der nogen, der virkelig fører en skræmme-kampagne i dette land, er det nejsigerne. De fører alle rygter til torvs, uden at der er bund i dem.

(Kort bemærkning).

Niels Helveg Petersen (RV):

Hr. Gade brugte megen tid i sit indlæg, næsten det meste, til at beskæftige sig med den nordiske vinkel. Mens jeg hørte hr. Gade, tænkte jeg, at det var som taleren, der skrev i sit manuskript: Svag argumentation – hæv stemmen!

Det nordiske argument er i virkeligheden det allersvageste, når det drejer sig om den afstemning, vi skal have den 2. juni. Det er et svagt punkt for modstanden, at vi skal undertegne og fremføre nordiske synspunkter. Nordiske synspunkter taler klart for, at Danmark siger ja den 2. juni.

Sverige og Finland har søgt om optagelse på Unionens grundlag, ikke bare deres regeringer, men støttet af store flertal i deres parlamenter. Det er ikke EF, som hr. Gade er blevet så begejstret for, de nu søger medlemskab af. De søger medlemskab af Unionen, og de siger det udtrykkeligt.

Men det er også interessant at undersøge, hvorfor de søger medlemskab. Det er der selvfølgelig politiske grunde til, men der er sandelig også i allerhøjeste grad økonomiske grunde til det. Både svensk og finsk økonomi befinder sig i en tilstand, hvor de er nødt til at søge nye løsninger.

Sverige oplever nu betydelige økonomiske problemer med en meget stærk stigning i arbejdsløsheden – og hvorfor? Fordi svensk industri massivt investerer uden for Sverige og investerer på det europæiske marked. Det bekymrer selvfølgelig svensk fagbevægelse og svensk industri, og det kaster skygger over den svenske økonomiske udvikling.

Der er økonomisk set meget håndfaste, solide argumenter for, at Sverige søger om medlemskab. Tilsvarende gælder Finland, som er i en særlig situation, men hvor arbejdsløsheden nu stiger lodret. Også Finland har økonomisk set brug for EF.

(Kort bemærkning).

Duetoft (CD):